

Dečernik

Leto III. (X.), štev. 275

Maribor, ponedeljek 2. decembra 1929

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prašernova ulica št. 4

Boj za podmornice

FRANCIJA ODLOČNO PROTI ZMANJŠANJU ALI ODPRAMI PODMORNIC.
— DVOJNO LICE ITALIJE V TEM VPRAŠANJU.

LONDON, 2. decembra. Vse tukajšnje časopise se obširno bavi z vprašanjem londonske pomorske razorožitvene konference. Pri tem se splošno naglašja, da je francoska vlada ne samo proti popolni odpravi, temveč tudi celo proti zmanjšanju števila podmornic. Ako bi se konferenca izrekla za odpravo oz. zmanjšanje, potem bi bila na primer vsa jugoslovanska

jadranska obala na milost in nemilost izročena težkim križarkam in linijskim ladjam neprimerno mogočnejše Italije. Zanimivo je dalje, da se Mussolini zavzema za odpravo podmornic kot bojno sredstvo, dočim se italijanski pomorski strokovnjaki zavzemajo še za nadaljnjo uporabo tega pomorskega bojnega sredstva.

Nova jugoslovenska omladina

Včeraj, na praznik ujedinjenja, so se v Zagrebu vršile velike jugoslovenske manifestacije ob priliki razvitja nove zastave Jugoslovenske akademске čitalnice. Iz vseh strani države je prihitela jugoslovenska akademска omladina, iz Ljubljane, iz Beograda, iz Subotice itd., tisoči in tisoči jugoslovenskega Zagreba so napolnili ogromno dvorano Zagrebačkoga Zbora, kralj sam je poslal kot kum nove zastave svojega zastopnika na proslavo. Predsednik Jugoslovenske akademске čitalnice, akademik Zdošek je otvoril proslavo s povdarkom, da jugoslovenska akademска omladina pričinja novo delo na kulturnem i nacionalnem polju.

Zbrana omladina je sprejela resolucijo, v kateri se priznava k načelu integralnega edinstva vseh treh plemen jugoslovenskega naroda in ene, nerazdelne kraljevine Jugoslavije. Z velikim reformatorskim činom kralja Aleksandra so ustvarjeni pogoji za ustvarjanje žive in organsko edinstvene nacionalne Jugoslavije. Priznava se k načelu enega naroda, ene kulture, enega jezika, ene pisave in pravopisa, ene znanosti in ene književnosti. Priznava važnost materialne kulture za razvoj višje duhovne kulture. Ugotavlja zaostalost naroda v higijenski in gospodarski kulturi ter smatra povzdigo tega naroda za eno največjih nalog svojega bodočega dela. Smatra socijalno in nacionalno vprašanje kot točno označeno celoto in je proti razredni borbi, ki je razdiralna in ogroža nacionalno in državno celoto. Hoče nastopati z vsemi silami proti negativnim instinktom ljudske duše, egizmu, mržnji, zavisti, defetizmu, separatizmu, ki razdirajo in ovirajo, ter dvigati ljubezen in zdinjenje. Le tako bomo jugoslovenci postali enotna in močna nacija, moralna in kulturna ednica v skupnosti narodov.

Nedvomno, lep, idealen program, ki si ga postavlja idealov in zanosa polna omladina iz cele države. Akademiki Slovenci, Hrvati in Srbi, ki so se znašli na včerajšnji proslavi v jugoslovenskem Zagrebu, prožeti ideje jugoslovenstva, s čvrsto vero v zmago te ideje, so dali včerajšnjemu prvega decembra najlepše obeležje. Ako je kralj Aleksander prevzel pokroviteljstvo nad to omladinsko slavnostjo, je ravnal modro in državniško dalekovidno, ker je tako mladino zaobljubila, da svoje včerajšnje sklepe v praktičnem življenju tudi uveljavlja. Zato včerajšnja omladinska slavnost v Zagrebu ni samo običajno razvite zastave v nizu podobnih slavnosti, ampak je dogodek zgodovinske važnosti v razvoju našega naroda. Kakor kralj Aleksander, se moramo zavedati tudi vsi mi, da je v omladini bodočnost naroda, in priznati si moramo obenem, da ji nismo posvečali dovolj pažnje. Priznati si moramo celo, da

Kabinetna kriza v Belgiji

BRUSELJ, 2. decembra. Včeraj je pričelo zasedanje kongresa liberalne stranke. Ako se stranka izreče za flamizacijo univerze v Gentu, potem je smatrati mislijo Jasparya za končano in on sploh ne pride več v poštev za ministrskega predsednika.

Premirje med Rusi in Kitajci

LONDON, 2. decembra. Po poročilih iz Moskve je med sovjetsko in kitajsko vlado sklenjeno premirje. Mandžurska vlada je namreč privolila v obnovitev prejšnjega stanja na vzhodno-kitajski železnici. Opuščeni ruski ravnatelj in podravnatelj bosta zopet imenovana na prejšnja mesta, v zvezi s konfliktom aretirani ruski državljani pa bodo izpuščeni.

Petrolejski vlak u ognju

MOKSVA, 2. decembra. V bližini Novorodidska se je vnel petrolejski vlak. Ogenj je naglo objel tudi v bližini nahajajoči se leseni most, ki se je kmalu zrušil v vodo. Katastrofa je zahtevala več človeških žrtev. Med drugimi je zgorel tudi vodja železniških čet, Grigorijev, ki se je slučajno vozil s tem vlakom.

Strašna lakota na Kitajskem

LONDON, 2. decembra. V severnih provincih Kitajske vlada že dalj časa strašna lakota, ki je zahtevala dosedaj že na tisoče žrtev. Skupno je prizadetih nad 20 milijonov ljudi. Kitajska vlada se zama trudi, da bi dobila potrebno žito iz inozemstva, kar nima denarja. Beda je tako velika, da je stradajoče ljudstvo že ponovno naskočilo poslopja ameriškega Rdečega križa. Vlada se boji, da se ne bi prebivalstvo iz prizadetih pokrajin pričelo seliti v Peking in druga večja mesta.

so pozabljali nanjo državniki in politiki, da so jo mnogokrat odrivali v strahu za svoje pozicije. In vendar je omladina najlepši in najidealnejši višek vsega, kar ustvarja narod in družbo, in bilo je vsikdar in bo vsikdar tako, da je mladina bila gibalna sila v velikih političnih in socijalnih pokretih. Zato vidimo, da n. pr. fašisti v Italiji in boljševiki v Rusiji povzročajo vprašanja omladine največjo pažnjo in gledajo v njej garancijo za zmago svojih političnih, gospodarskih in socijalnih načrtov in idej. Nemci, ki grade na ruševinah vojne in poraza novo, silnejšo Nemčijo, so vprašanje omladine tesno vezali z vprašanji omladine. Samo pri nas smo — zdi se — pustili to vprašanje odprto. V katastrofalnih političnih borbah minolega desetletja smo zanemarili omladino in jo prepustili usodi. Velik njen

Nesreča angleškega potniškega letala

BERLIN, 2. decembra. Angleško potniško letalo, ki opravlja službo na progi med Londonom in Bombayem, je imelo pri Frankfurtu defekt v motorju. Bilo je prisiljeno, da je takoj pristalo, pri čemer se je stroj znatno poškodoval. Letalo so morali popolnoma demontirati. K sreči ni bilo na njem nobenih potnikov.

Nočna atrakcija na Glavnem trgu.

Sinoči se je na Glavnem trgu odigral prav cirkuški prizor, ki je privabil mnogo radovednežev. Stražnik je opazil v spremstvu nekega železničarja znano malopridnico Marijo N., ki je kljub trem križem še vedno prav podjetna. Čeprav jo je policija izgnala za dobo dveh let, se je ponovno vrnila radi česar ji je stražnik ukazal, naj mu sledi. Toda ženšče se je čvrsto oklenilo svojega zaščitnika in ni hotelo nikamor, tako da je bil stražnik primoran rabiti silo. Iztrgal jo je iz objema njenega varovanca in krenil z njo proti »Grafu«, razburjena Micika pa se je pognala vanj in ga v sveti jezi pričela biti s pestjo po obrazu, z drugo roko mu je strgala dekoracije raz prsi. Zakasneli pasanti so začudeno opazovali nenavadni prizor: ker pa se stražnik ni mogel zlepa ubraniti nasilne ponočevalke, je zavilhtil penderek, kar je gledalce sila navdušilo. Gumijevka je padala prav neusmiljeno po zaobljenih delih malopridnice, ki se je med tem vrgla na tla. Končno so jo vendar pritirali do »Grafa«, kjer so ji s primerno mazažo zavezali tudi jezik, ki ni prenehal psovati, dokler se ni prav obilni, toda prostaški govorniški slovar aretiranke izčrpali. Micika se bo morala radi nasilja zagovarjati pred sodiščem.

del se je prepustil valovom destruktivnega negativizma po krivdi merodajnih državniških krogov in vladojoče generacije.

Ako je ta mladina našla samo sebe, ako se je dvignila sama, čistega srca, nezlomljenih kril, ako je v mladostnem poletu idealizma manifestirala včeraj za boljšo bodočnost Jugoslavije in jugoslovenstva, ako se je zaobljubila za realno, pozitivno, konstruktivno prosvetno delo med svojim narodom, je to velik, tolažilni pojav. Zakaj mladina se je dvignila iz lastne sile in bo ustvarjala v idealnem poletu nove dobrine za narod in državo. Morala bo pri svojem delu brezobzirno odstranjati s pota mnoge predsodke preteklosti in tradicije, ki ovirajo oživitvorenje čistih jugoslovenskih idealov.

Slpvo od dr. Šestana v Mariboru in Središču

V soboto popoldne smo Mariborčani spremili na zadnji poti skozi mestne ulice tudi drugo žrtev, ki ji strašna avijonska nesreča na Glavnem trgu ni prizanesla, — truplo odvetnika dr. Ivana Šestana, ustanovitelja in prvega tajnika mariborskega Aerokluba.

Veličastno je bilo njegovo spremstvo, udeležba sočustvujočih ogromna. Nikogar ni bilo med meščani, ki bi ne čutil dolžnost, da se vsaj s svojo prisotnostjo oddolži pokojniku za njegovo delo in za njegov trud, čegar sadov in uspehov mu ni bilo dano doživeti.

Žalni sprevod je krenil ob 16. iz mrtvašnice splošne bolnice, kjer je bilo truplo v cvetju in vencih položeno na oder. V ginljivih besedah sta se poslovila od pokojnika njegov šolski tovariš in stanoovski drug odvetnik dr. Šnuderl in delegat Aerokluba iz Beograda g. Sava Mikić, pevsko društvo »Drava« pa je zapelo žalostinko. Ni bilo očesa, ki bi ga ne zalila solza.

Od mrtvašnice pa do kolodvora so bile ulice nabito polne nemih opazovalec, ki so se poslavljali od zemeljskih ostankov priljubljenega društvenega delavca, agilnega funkcionarja in vzornega odvetnika. Na čelu sprevoda je korakala vojaška godba s četo strumnih pešcev mariborskega 45. pešpolka. Pred mrtvaškim vozom so funkcionarji Aerokluba nosili eliso, čelado in očala, simbole ideje, katere žrtev je postal pokojnik.

Za krsto so stopali sorodniki, odbor Aerokluba in številni predstavniki oblasti: za bana okrožni inšpektor dr. Schaubach, za mesto župan dr. Juvan in podžupan dr. Lipold, za odvetniško zbornico dr. Boštjančič, dr. Jančič, dr. Brenčič, predstavniki sportnih društev ter drugih korporacij in množice prijateljev, znancev ter drugega občinstva.

Na kolodvoru se je od pokojnika poslovil predsednik, Aerokluba, ravnatelj dr. Tomižšek, četa vojakov pa mu je izkazala s salvo poslednjo vojaško čast, pevci Glasbene Matice so zapeli »Vigred«, godba pa je zaigrala žalostinko, nakar so odborniki Aerokluba prenesli rakev v železniški voz.

Včeraj so se pogrebne svečanosti nadaljevale v Središču, v rojstnem kraju dr. Šestana, kamor je bilo prepeljeno njegovo truplo iz Maribora.

Pokop v Središču je bil še veličastnejša žalna manifestacija, kakor pa sprevod skozi Maribor. Vsa Dravska dolina od Maribora do Čakovca se je zgrnila, da se poslovi od splošno priljubljenega pokojnika.

Tisoči občinstva so spremljali ob žalnih zvokih središke godbe zemeljske stanke žrtve, ki jo je terjala usodna nesreča. Šolska deca je nosila 33 vencev, Sokoli v krojih, vsa domača društva in množice kmečkega ljudstva so se zbrale ob grobu, kamor so prinesli tudi že več let težko bolnega pokojnikovega očeta.

Ljudstvo je glasno ihtelo, ko se je v ginljivih besedah poslavljalo od pokojnika dr. Salamon iz Ptuja. Pokopu so prisostvovali tudi odborniki Aerokluba iz Maribora, žal da nad Središče ni mogel poleteti tudi aeroplan, ker ga je zadržalo slabo vreme.

PRIHOD NOVEGA ANGLEŠKEGA POSLANIKA V BEOGRAD.

BEOGRAD, 2. dec. Danes opoldne je prispel semkaj novi angleški poslanik Neville Henderson, ki bo izročil prihodnje dni kralju Aleksandru svoja akreditivna pisma.

Rodbinska tragedija v Zg. Pristavi

PRIČETEK ZADNJEGA ZASEDANJA MARIBORSKEGA POROTNEGA SODIŠČA. — SIN UMORIL SPEČEGA OČETA NA ŠKEDNJU.

Maribor, 2. decembra.

Janes je bilo otvorjeno zimsko in obnem tudi zadnje zasedanje mariborskega porotnega sodišča, za katero so razpisane samo 4 razprave in bo končalo že v sredo. Institucija porotnih sodišč v naši državi, kakor znano, z novim letom preneha.

Janes je stal pred ljudskimi sodniki, a maj 18letni posestniški sin Matija Horvat iz Zg. Pristave, ki je bil obtožen, da je v noči na 3. septembra na prigovarjanje tesarja Janeza Fiderška, svojega tovariša na zatožni klopi, zavratno umoril svojega očeta Antona. Krvavi dogodek je vzbudil svoječasno v ptujskem okraju velika razburjenje, ozadje te nesrečne rodbinske tragedije pa je bilo sledeče:

Na domu posestnika Antona Horvata so vladale že dolgo naravnost neznozne rodbinske razmere. Horvat je bil udan pijančevanju in je skrajno slabo ravnal s svojo ženo, posebno pa še s sinom Martinom, za katerega sploh ni imel dobre besede. Prvotna ljubezen do očeta se je zato v Martinu kmalu razvila v sovražstvo, ki je končno prikipelo do vrhunca in rodila strašen zločin: Martin je umoril lastnega očeta.

Pokojni Anton Horvat se je zadnje čase pred svojo nasilno smrtjo pravdal s tesarjem Janezom Fiderškom, v katerem je Martin kmalu našel najboljšega zaveznika. Potožil mu je svoje nadloge in pri neki priliki, kakor pravi obtožnica, izrekel tudi strašno besedo, da hoče napraviti konec peklu na očetovem domu in očeta ubiti. Fideršek je Martina v njegovem strašnem naklepu še utrjeval, nakar je Martin grozno dejanje res izvršil.

Dne 3. septembra je prišel pokojni Anton Horvat po stari navadi zopet pijan

domov. Legel je na slamo v škednju in kmalu zaspal. Ko je njegov sin Martin pozno zvečer opravljal konje v hlevu, je prišel k njemu Fideršek. Pri tej priliki je padla končna odločitev. Dogovorjeno je bilo, da Martin ubije očeta, njegovo truplo zavleče potem v koruzo, materi pa natvezel, da je oče padel z lestve na škedenj in se sam ubil.

Dogovorjeno — storjeno. Martin je šel po težko sekuro za cepljenje drv, s katero je potem svojega spečega očeta tresčil s tako silo po desni strani glave, da mu jo je razbil, Fideršek pa je stal med tem v zasedi, pripravljen, da poseže vmes, če bi Martinov udarec ne uspel. Oba obdolženca sta po zločinu namazala lestvo, stene in razne druge predmete na škednju s krvjo svoje žrtve, da bi vzbudila sum, da je oče padel z lestve, nato pa sta zavlekla truplo na njivo, posejano s koruzo, kjer so je našli orožniki, ki so Martina in Fiderška aretirali ter izročili sodišču.

V preiskovalnem zaporu je Martin Horvat kmalu priznal svoj strašni zločin, zagovarja pa se s tem, da je izvršil dejanje le na prigovarjanje Janeza Fiderška. In res so našli na Fiderškovi srajci, ki jo je imel kritični večer na sebi, na zapetju levega rokava in na prsih madeže človeške krvi, katerih izvor Fideršek nikakor ni mogel pojasniti.

Senatu je danes predsedoval dr. Guzelj, votanta sta bila dr. Tombak in dr. Senjor; Martina Horvata je zagovarjal dr. Mühleisen, Janeza Fiderška dr. Šnuderl.

Horvat je tudi na današnji razpravi priznal svoj zločin, dočim Fideršek še vedno zanika vsako sokrivdo.

V svrhu zaslivanja novih prič in da se preišče duševno stanje Martina Horvata, je bila razprava ob 11. preložena.

Mariborski in dnevni drobiž

Letošnji 1. december

je praznoval naš narod v radostnem razpoloženju, kakor menda še nikdar, odkar se je troimeni narod ujedini v močno svobodno državo, ki je končno vendarle dobila edino pravo ime — Jugoslavija in se naglih korakov bliža popolni konsolidaciji. V Beogradu, Zagrebu in Ljubljani so se vršile velike svečanosti, ki so imele že strogo jugoslovansko obeležje. Povsod se je pokazalo, da jugoslovanska ideja vedno bolj osvaja narod, ki se hoče otresti vseh dosedanjih plemenskih spon.

V Mariboru so se vršile oficijelne cerkvene svečanosti v cerkvah vseh treh veroizpovedi. V stolnici je opravil zahvalno pobožnost knezoškof g. dr. Karlin s številno asistenco in v navzočnosti zastopnikov civilnih in vojaških oblasti, rezervnih oficirjev, dobrovoljcev ter številnega občinstva. V mestu so plapolale prvič po ujedini le državne zastave, zvečer pa se je vršila po mestu vojaška bakljada z godbo. V ospredju zanimanja občinstva pa je bila vsakekor veličastna sobotna sokolska akademija v Narodnem domu, o kateri poročamo na drugem mestu.

Smrt nadučitelja Josipa Lasbacherja v Rušah.

V slavnostnih Rušah, tej nepremagljivi slovenski trdnjavi tudi v najtežjih časih našega naroda, je preminul včeraj popoldne v starosti 72 let zaslužni ljudski vzgojitelj, nadučitelj v pokoju in dolgoletni ruški župan, g. Josip Lasbacher. Pokojnik je deloval dolgih 39 let z velikim uspehom kot nadučitelj v Rušah. Udeleževal pa se ni samo na vzgojnem polju, temveč z veliko vnemo tudi v vseh drugih narodnih društvih. Velike zasluge si je pridobil zlasti za podružnico SPD v Rušah kot blagajnik. Kako zelo so Rušani cenili pokojnika, dokazuje tudi dejstvo, da je bil 9 let župan občine. Kot navdušen Slovenec in Jugoslovane je moral po izbruhu svetovne vojne s številnimi drugimi Rušani seveda tudi Lasbacher v grške zapore. Toda vse trpljenje in preganjanje ga ni čisto nič omajalo v trdni njegovi veri, da čaka naš narod toli pričakovana svoboda, katere sonce je res kmalu zašlo. Zadnje čase je Lasbacher, ki je bil častni član občin Ruše in Smolnik ter imejtelj reda sv. Save V. stopnje bolehal, vendar pa se je prav do zadnjega zanimal za vsak kulturni pojav med našim narodom in se iskreno veselil lepo napredujoče konsolidacije države. Pogreb se bo vršil v sredo, ob 14.30 na ruško pokopališče. Bodi vrlemu narodnjaku lahka svobodna slovenska zemlja v Rušah, katerim je posvetil vse svoje moči in sposobnosti.

Smrtna kosa.

Včeraj popoldne je umrl v Mariboru po kratki bolezni g. Franc Balon, lastnik po vsem Mariboru in okolici znane gostilne na Zerkovski cesti. Pokojnik je bil doma z Bizelskega, umen in simpatičen gospodar. Pogreb se bo vršil jutri, v torek, 3. t. m. ob 15. uri iz hiše žalosti, Zerkovska cesta št. 6 na mestno pokopališče na Pobrežju. Blag mu spomin, težko prizadeti rodbini pa naše iskreno sožalje!

Iz sodne službe.

Na lasno prošnjo je upokojen predsednik okrožnega sodišča v Celju, g. dr. Josip Kotnik.

Zdravstveno stanje v Mariboru.

Mariborskemu mestnemu fizikatu je bilo prijavljenih od 22. do 30. novembra 6 slučajev obolenosti na nalezljivih boleznih in sicer: 5 slučajev škrlatinke in 1 slučaj šena.

Vinski sejm v Ivanjokovcih.

ki se bo vršil v torek dne 10. decembra, bo imel na razpolago različna izvrstna letošnja vina, kakor tudi vina prejšnjih letnikov. Pripuščena so vina le iz ormoško-ljutomerskih vinogradov. Sejm je pripravljen tik kolodvora v dvorani, ter je odprt od 8.—19. ure. Železniške zveze so zelo ugodne, tako, da se tudi od daleč lahko v enem dnevu vse opravi. Vsi, ki se za vina iz tega vinarskega okoliša zanimajo, udeležite se te prireditve.

Za jesen in zimo KARO čevlji.

Gostovanje Hinka Nučiča in Vike Podgorske.

Narodno gledališče je proslavilo enajsto obletnico našega ujedini in ustanovitve Jugoslavije s sobotno slavnostno predstavo Cankarjevega »Pohujšanja v dolini šentflorjanski«, v katerem sta gostovala prvakinja zagrebškega Narodnega kazališta ga. Vika Podgorska in režiser in igralec g. Hinko Nučič. Ga. Podgorska je kreirala Jacinto in je s svojo sijajno in globoko igro pokazala, da je vredna slovesa, ki ga uživa. Pred vsem pa moramo ugotoviti, da je s svojo igro pokazala edino pravilno pojmovanje te vloge, ki ni realistična. Prav tako pa je bil tudi njen ples v tretjem dejanju očističujoča lepota, ne pa erotično zapeljivanje, kar je tudi edino pravilno, ker se baš na to naša spoznanje učitelja Šviligoja in ostale doline šentflorjanske. Žal le, da izgovarjava vokalov ge. Podgorske ni bila vedno slovenska. G. Nučič nam je podal Krištofa Kobarija zares dovršeno, z globino in naravno pristnostjo, ki nas je navdušila. Sijajna so bila njegova poglobljenja v duševna razpoloženja, a blesteča tudi tehnika podajanja in glasovne modulacije. Ker so taka gostovanja na korist gledališču in občinstvu, bi bilo želeti, da bi nas ga. Podgorska in g. Nučič še večkrat obiskala. Igra obeh gostov je ugodno vplivala tudi na domače protagonistе. G. Skrbinek se nam je kot Konkordat zdel tokrat še boljše kakor običajno, isto pa velja tudi za ostale. Gledališče je bilo polno, razpoloženje dobro.

Mesto vencev za pokojnega dr. Šestana sta darovala Aeroklubu notar Ivan Ašič in hotelir Andrej Oset po 500 Din, s čimer sta postala utemeljitelja.

DNEVNO DONSKI KOZAKI

Petje — Koncert — Ples
VELIKA KAVARNA

Koncert Thereminovega tria v gledališču.

Še enkrat opozarjamo na nocojšnji koncert »Thereminovega tria«, ki bo predvajal največji muzikalni čudež današnjega časa — godbo iz ozračja. Posebna točka sporeda je poskušnja sviranja po občinstvu samem.

Za Miklavžev večer v Unionski dvorani

dne 5. t. m. ob pol šestih popoldne so sedeži od danes naprej v predprodaji v trgovini Zlate Brišnikove v Slovenski ulici. Priporoča se nabavo vstopnic v predprodaji, da ne bo prevelikega navala na večer prireditve. Cene sedežev so zmerne, da se omogoči obisk vsakomur. Le prve tri vrste sedežev in dvanajst rezerviranih miz s po šest stoli za zaključene družbe ali rodbine bo nekaj dražjih. Darila se sprejema v četrtek od 9. do 12. dop. in od 13. do 15. pop. v mali sobi poleg velike Unionske dvorane proti predložitvi vstopnice in doplačilu 1 Din za komad. Miklavžev nastop bo izredno sijajen ter povečan z učinkujočimi svetlobnimi efekti. Glede parkeljev se pripominja, da bodo bivakirali le v svoji votlini na odru ter ne bodo plašili med malimi otroci.

Policijska kronika.

Od nedelje na ponedeljek sta bili aretirani dve osebi: Ivan N. radi pretepanja lastnega očeta in Jakob N. radi razgrajanja. Vloženih pa je bilo rekordno število prijav, nad 70. — Zimsko suknjo so neznan storilec ukradli tajniku mariborskega gledališča Danilu Gorinšku iz neke tukajšnje kavarne.

Miklavžev večer

z jako peštrim sporedom in obdarovanjem revnih delavskih otrok priredi Narodno strokovna zveza v soboto 7. decembra ob 17. uri v Narodnem domu. Vabil ne bo, pač pa vabimo tem potom vse prijatelje naših delavcev k udeležbi. Vstop prost.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Ponedeljek, 2. decembra ob 20. uri »Koncert eterične glasbe«. Izven.

Torek, 3. decembra ob 20. uri »Wormski orožar« ab. A. Kuponi.

Sreda, 4. decembra. Zaprto.

Celjsko gledališče.

Sreda, 4. decembra ob 20. uri »Velika abeceda«. Gostovanje Mariborčanov.

Prva letošnja slikarska razstava

V veliki kazinski dvorani je bila v nedeljo 24. novembra otvorjena prva letošnja razstava slik v Mariboru. Razstava je bila slabo pripravljena, reklame ni bilo skoraj nikakršne in je zato razumljivo, da tudi obisk ni bil tak, kakršen bi lahko bil. Reči pa moramo, da tudi notranja organizacija razstave ni bila veliko boljša, ker ni bila niti izraz sorodne skupine niti odredene umetniške smeri. Vse je napravljalo utis, kakor da so se slikarji prof. Albert Sirk, Hinko Smrekar, Soša Šantel, Henrika Šantlova, Merčin Nowak (Lužiški Srb), France Starle, Jordan Kómar, Tratnik in Kocjančič le slučajno našli, razstavili svoje slike in dodali povrh še Pistorjev portret Nj. Vel. kralja Aleksandra I.

Zato pa so tudi razstavljena dela bila precej različne vrednosti in brez notranje moči pokazati posameznega umetnika s pravim umetniškim obrazom. Najboljše se je predstavil brez dvoma še prof. Albert Sirk, ki so ga po priselitvi iz Trsta vtaknili na meščansko šolo v Sv. Lenartu v Slovenskih goricah, čeprav bi ga v Mariboru bolj potrebovali. S svojimi marinami je osvežil razstavo in jo rešil prevelike enoličnosti. Sirk ima globok smisel za morská razpoloženja, zadane ubranost barv (Po nevihti), jim dá potrebno razgibanost (Široko) ali pa sanjavo ubranost (Morska gladina in Vrntev) in je zato tu najboljši in najbolj svojstven, dočim se mi zdi v sliki »Ribiške koč« malo preveč trd in nerazgiban, v krajinah pa neuravnotežen (Sveta planina). Samosvoj je pa tudi kot portretist

(Moja mati, Rijavec) in kot risar, čeprav se mu tu preveč pozna italijanska sodobna šola.

Prof. Saša Šantl nam na tej razstavi ni pokazal nič novega, kakor to, da je podal dvoje načinov gledanja na krajino. Za njegovo tehniko in smer je pač najbolj značilna krajina »Pogled na Kočno«, dočim naj bi »Motiv z Jezerskega« menda pokazal drugo stran njegovega gledanja in slikanja. Ti dve sliki sta najboljše, dočim so »Partija z Jezerskega« in druge manj enotne in posrečene, a »Motiv iz Makarske« spominja na nekdanjega Šantla. V isti tehniki sta izdelana tudi oba njegova akvarela. Henrika Šantlova je razstavila eno samo oljnató sliko, »Tihožitje«, ki s svojo mehko harmonijo in ubranostjo dobro učinkuje.

Akad. slikar Jordan Kómar je še mlad in se to pozna tudi njegovim slikam. Kjer je najboljši, je deloma še trd, drugod se pa še išče. Najboljša njegova stvar je še »Kranjska gora«, ki kaže, da ima veliko talenta, a treba se mu bo še osvoboditi akademije in najti si lastnega izraza. Ponekod motijo pri njem tudi preveč detajlirani orisi in trdote, ki s celotno kompozicijo niso v skladu. Akad. slikar Kocjančič je razstavil eno samo sliko, krajino, olje, ki se odlikuje po skladnosti barv in linij.

Akad. slikar Hinko Smrekar se nam je predstavil z lesorezi, ki v vsem spominjajo na njegovo znano tehniko risanja. Ljubi humor in satiro ter motive iz folklorja. France Starle je topot razstavil skoraj same skice in risbe: akte, studije itd., ki pa kljub temu pričajo, da je odlični risar in portretist in je le škoda, da se ni pokazal tudi s katerim svojih dovršenih portretov. S po eno sliko sta pa na razstavi zastopana tudi Franc Tratnik, ki je razstavil risbo »Portret deklice« in Lužiški Srb Merčin Nowak s koloriranim lesorezom »Jugoslovanski stražar«, ki močno spominja na staro nemško lesorezno tehniko.

Razstava je bila tedaj dokaj neenotna in nekatere slike bi bile prav lahko izostale, ker so bile celotnemu utisu le na kvar, na kvar pa tudi — razstavljalcem. Novega, močnega in zares samoniklega pa ni razstava, kakor rečeno, ničesar pokazala.

Naši onstran granice

Fašisti bodo imeli v svojih rokah kmalu tudi vse slovensko posojilništvo. V Nabrežini je bilo zborovanje, na katerem je fašistični zadrugi delegat dr. Minis razlagal, da želi vladni načelnik zadrugi vnovično življenje, v kateri namen treba združevati združbe, da se dobi trden temelj za uspešno delovanje. Zato je predlagal spojitve obeh hranilnic v Nabrežini in hranilnice v Šempolaju in Devinu. Predlog je bil sprejet. Novi zavod bo imel svoj sedež v Nabrežini. Slovensko zadrugi dobro redi že številne laške fašiste.

V tržaški pokrajini bo oddanih do konca tega leta šestnajst poštnih nabiralnic in podeželskih pismonoških služb italijanskim invalidom ali materam in vdovam vojnih invalidov. Če je še kje kak Slovenec v poštni službi, bo kmalu odstavjen.

Po mestih in po deželi hodijo drzno kot fašisti nastopajoči laški ljudje, kateri sprejemajo naročila na knjige in revije z bobnečimi naslovi, ki pa v resnici ne eksistirajo. V Trstu je bilo zadnje čase toliko meščanov opeharjenih, da je izšlo javno opozorilo, da naj se taki sleparji nemudoma izroče varstvenim organom.

Šolski skrbnik Mondino je razposlal na šolske nadzornike in ravnatelje okrožnico, katera jim nalaga dolžnost za nadaljnjo borbo k prevedbi priimkov v italijansko obliko. »Delo šole je, da se poitalijančijo priimki«. Ob enem zahteva Mondino seznam učiteljev, katerih to stvarne vloge še niso rešene. Seznam predloži prosvetnemu ministrstvu in vodstvu fašistične stranke.

Blizu Kanfanara v Istri so našli v neki jami lobanjo in kosti kmeta Mateja Buršiča, o katerem se je mislilo, da živi v Jugoslaviji. Pred sedmimi leti je prodal Buršič posestvo in rekel, da se izseli. Nato ga vaščani niso več videli. Žena je ostala pri bratu Antonu Radetiču. Lani je odšla v Argentino. Sodna oblast je prilela tasta Radetiča, ki je kmalu priznal, da je on ubil Buršiča.

Albanese se imenuje oni istrski Italijan, ki je imel svoj čas pogum, reči v brk

fašističnim mogočnikom, da se upravlja Istra kakor kolonija. Ljudstvo se izseda, grozne so davščine, dajatve fašizmu so vsak dan večje, zaslužka ni v pokrajini za domačina, slabe letine, beda, lakota, ni čudno potem, da se je razpasla posebno tatvina. Orožnikov v Istri kar mrzoli. Čujemo pa šele te dni, da so prišli nekaj ljudi, ki so osumljeni številnih tatvin po selih in mestih. Samo če so pravi, kajti poročila o tatvinah, zlasti živine, niso še izostala in dné 21. t. m. je bila neka tobakarna v Puli že šestič okradena.

V Puli se nadaljujejo razprave proti pomorščakom, ki so v ameriških pristaniščih zapustili svoje ladje in ostali v Zjedinenih državah. Oproščenih je bilo 20, ker so dezertirali v času, ko italijanski mornariški zakonik še ni bil raztegnjen na nove province, 11 pa je bilo obsojenih in contumaciam na zapor 2 do 5 mesecev in globo 40 do 50 lir. Navzoči so bili pri razpravi Vlakanič Angeli in Peter ter Jelušič Blaž. Vsi trije so bili oproščeni.

V Komnu nameravajo prirediti razstavo vin goriškega Krasa. Vina je letos precej in dobro je, ali kam prodati to vino? Fašistična organizacija kliče vinogradnike na sestanek in obeta razstavi poln uspeh.

Škodnikov konvikt v Tolminu se nahaja sedaj v novi zgradbi, ki je stala 320.000 lir. Pri inauguraciji se je povdarjala »plemenita misija italijanskih vzgojiteljev drugorodne mladine ob meji« in nadzornik Špacapan je zatrdil pred navzočimi oblastniki, da bo konvikt vedno torišče pravega fašističnega duha. Škodnik, po katerem se imenuje konvikt, je bil Tolminec. Pobegnil je v mladosti v Italijo, kjer je postal višji častnik.

V Koprivi pri Krminu je poginilo v zadnjih letih mnogo živine, katera je s seboj nese po travnih, ker se je čiščenje bojišč izvršilo povsodi skrajno površno. Zavarovalnica je izplačala doslej 38.000 lir za 32 glav živine, ki je poginila na omenjeni način.

dov za večji zaslužek, se angleški krojači najbrž ne bodo potegovali za modne spremembe.

Zlata krsta Aleksandra Velikega

Howard Carter, ki je našel Tutankamenovo grobnico, je sedaj vse v grobnici najdene zaklade in spomenike tuda mladega egiptovskega faraona znanstveno uredil. Kako se poroča, se pripravljajo sedaj na drugo, še mnogo drznejše podjetje. Aleksander Veliki, ki je pripravljaval stopitev grške kulture z azijsko in egiptovsko in je tudi prevzel običaje svojih podjarmljenih narodov, da bi dal tako dober vzgled, se je dal, kakor poročajo stari pisatelji, pokopati v krsti iz samega čistega zlata in sicer na kraju, ki je bil znan le nekaterim ljudem. Baje leži grob Aleksandra Velikega v Aleksandriji v Egiptu, torej v mestu, katero je sam ustanovil in se tudi še danes imenuje po njem. Carter namerava pričeti svoja raziskovanja čisto sistematično in je prepričan, da bo prišel do pozitivnega rezultata.

Maščevanje.

Ženitovanjski posredovalec: »Dva tedna, ki sem ju presedel v zaporu, ne bom nikdar pozabil.«

»Mar so tako grdo ravnali s tabo?«
»Kaj? grdo? To je vendar preblag izraz. Zamisli si samo, da se je paznik poročil z ženo, katero sem mu priporočal!«

Sokolstvo

Sokolska akademija

Na predvečer dneva ujedinenja je napolnilo mariborsko meščanstvo in vojaštvo prav do zadnjega kotička veliko dvorano Narodnega Doma, da prisostvuje običajni vsakoletni akademiji mariborskega Sokolskega društva. Ta tradicijska proslava historičnega dne za zgodovino našega naroda ima tudi nalogo, da poda širšem občinstvu obračun o smotrenem delu v društveni telovadnici in smelo trdimo, da društvo od leta do leta nevdružema napreduje.

Proste vaje so bile izredno težke in narovaš tega gredo vsekakor malenkostne neskladnosti, n. pr. pri »gimnastiki«, neskladnosti, ki so v rutiniranih očeh morda vzbujale trenutno rahlo nerazpoloženje. K skladni izvedbi vsake take vaje pripomorejo namreč razni čuti in ne v najmanjši meri vid. Ravno pri tej točki je pa za posamezne telovadce prav mnogokrat odpadla možnost, da bi bili gledali drug drugega (mostovi)! In ne pomaga tu še tako precizna godba, še tako dober sluh in zmisel za takt, male časovne neskladnosti so v takem slučaju neizogibne. Sicer so pa proste vaje, toliko glede sestave, kolikor tudi glede izvedbe, mariborsko precej razvijane občinstvo zadivile, o čemer je pričal gromoviti aplavz ob koncu vsake posamezne točke.

Orodna telovadba je bila, kakor vedno, na višku. S to vrsto se Maribor lahko ponaša! O vrhunskih vajah svetovnih prvakov, br. Štuklja in Primožiča, v kritikah razpravljati, je odveč; le toliko je občinstvo v soboto z zanosom zaznalo, da sta oba tekom zadnjega leta vidno napredovala. Ostali člani vrste so izborni, a obeta nekaj novih moči, ki so se menda v soboto prvič predstavile tukajšnji publiki, prav mnogo in je pričakovati, da jih bo trdo delo v telovadnici do naslednjega javnega nastopa dvignilo prav blizu do one nad vse častne višine, ki jo zavzemata že prej imenovana br. prvaka.

Izredno so ugajale vaje članic na bradli, ne le radi dobre izvedbe, pač pa tudi radi srečno izbranega vadbene materiala. Prav posrečena je bila ona večkrat izražena nota v sonožnih sedih pred rokami, ki je ženski telovadbi na bradli jako prikladna. Pravilna je bila opustitev vzklopnih nauporov, ki se vstavljajo težkim bocom odraslih telovadk, smelost in skrajna izvežbanost so pa svedočili razni prevali, sededi in ssekoki. Več ne smemo in ne moremo pričakovati od ženskega telesa na tem orodju.

Čestitati je treba vsekakor sestri vadiateljici na skrajni potrpežljivosti, železni vztrajnosti in pridnosti, da je zmogla naravnost ogromno delo pri oni osmerici ženskih in žensko-fantovskih lutk, ki so s svojimi izvajanjem občinstvo očarale. Le oni, ki je imel kedaj sam od daleč posla s takimi nalogami, ve ceniti ono ogromno delo, ki ga zahteva priprava za tak nastop in bodi vadiateljici v popolno zadovoljenje, da kritika trdi: dekletca se nikdar niso zmotila, tudi ona ne v fantovskih hlačkah.

Društvu čestitamo na uspehu. Ker se je pa izkazal Narodni dom za slične prireditve že ponovno premajhen, bi bilo le želeli, da bi se prihodnja akademija vršila morda v Unionski dvorani. Tradicija je sicer lepa stvar, toda v tem slučaju se mora umakniti zahtevam potrebe.

Sport

Tek osvobojenja

za pokal Toneta Vahtarja.

Včerajšnja lahkoatletska prireditev je bila posvečena spominu koroškega borca Toneta Vahtarja in je nadvse zadovoljivo uspela. Dragoceni pokal si je ponovno priboril lanskeletni zmagovalac Franjo Podpečan (SK Železničar) v času 6:43, ki ga je za minuto in pol zboljšal

od lani. Naslednjih pet mest, za katera so zasedli: Ivo Kumer (Ilirija: 7:46, Evald Rak (*Sokol): 8:13, Konič Jože (ISSK Maribor), Pinterič Ivo (Primorje) in Marjan Gala (Sokol).

Tekmovanja, ki ga je priredil ISSK Maribor pod pokroviteljstvom komandanta mesta, brigadnega generala gosp. Živka Stanisavljeviča, se je udeležilo 18 tekačev in je bila konkurenca izredno ostrá, kar je tudi v toliki meri pripomoglo izboljšanju doseženega časa.

Po zaključku prireditve je v Narodnem domu zastopnik komandanta, g. major Lujo Mičič, nagovoril tekmovalce in jim razdelil nagrade ter jih vzpodbujal h čim večjim uspehom na sportnem polju.

Prireditve je bila izpeljana brezhibno in gre v prvi vrsti zahvala organizatorju Danilu Vahtarju. Posebej pa je treba izraziti priznanje tudi darovalcu g. Mihi Vahtarju, ki je v sportne svrhe daroval poleg dragocenega pokala tudi ostalih pet daril.

NA PRAGU ZIME.

V svrhu pospeševanja zimskih sportov so mariborski sportni klubi formirali poseben odbor, ki si je v prvi vrsti nadel nalogo propagande in popularizacije zimskih sportov: smučanja, sankanja in drsanja.

Napredek v zimskem sportu, ki je bil v zadnjih letih pospešen z veliko agilnostjo posameznih organizacij, predvsem SPD in ISSK Maribora, bo z ustanovitvijo skupnega odbora še večji in uspehi vzajemnega dela, ki je bilo doslej deljeno, ne morejo izostati.

V provizorični odbor, ki bo kasneje prevzel agende zimsko-sportnega podsaveza, so bili izvoljeni: za predsednika dr. Janko Orožen, za podpredsednika g. Vekoslav Golubović, tajnika g. Parma, blagajnika inž. Eylert, tehničnega referenta inž. Koudelka za odbornike pa gg.: Jeglič, Ravter in Voglar.

Tekmovalci za pokal Toneta Vahtarja

se pozivajo, da se do srede zvečer zglase v trgovini Vahtar v Gosposki ulici. Drobnič Otmar naj prinese darilo s seboj, ostali pa tudi po 3 Din za avtobus. Razen tega se morajo vpisati tudi v spominsko knjigo. V trgovini se sprejemajo tudi naročila za fotografije.

Nedeljski nogomet.

Zagreb: Concordia - Gradjanski 5:0 (1:0), Hašk - Croatia 6:1 (3:0), Viktorija-Sokol 6:0 (4:0), Sparta - Železničar 1:0 (0:0).

Beograd: Jugoslavija - Soko 2:1 (1:0), BSK - Jedinstvo 5:0 (2:0), Busk - Grafičar 3:1 (3:0).

Praga: Sparta - Bratislava 7:2, Slavia-Tenis Borussia (Berlin) 8:1 (5:0), Viktorija Žižkov - Čechie Kartin 3:0 (1:0).

Dunaj: Admira - Wacker 6:0 (2:0), Rapid - Hertha 7:4 (3:3), FAC - WAC 1:0 (0:0), Nicholson - Sportklub 1:0 (0:0), Austria - Hakoah 6:0 (1:0).

Gradec: Gak si pribori prvenstvo z zmago 3:1 (0:1) nad Grazer Sportklubom.

Tri leta v arktični pokrajini

Po triletnem bivanju na Vranglovem otoku se je sedaj šef otočne kolonije, Ušanov, vrnil v Moskvo in podal zanimivo poročilo o življenju na tem samotnem otoku. Prvi kolonisti — 54 Eskimov in 9 Evropejcev — se je izkrkalo na otoku dne 8. avgusta 1926. Prvi dve leti so se morali prebivalci otoka boriti z izrednimi težkočami, posebno, kar se tiče prehrane. Tretje leto pa je bilo življenje že ugodnejše. Eskimi so se hranili večinoma že z mesom morskih psov in kitov, njihovo zdravstveno stanje se je znatno izboljšalo in ni bilo več zaznamovati obolenosti. Prihod ruskega lomilca ledu dne 25. avgusta letošnjega leta, je bil za prebivalce otoka prijetno presenečenje. Kolonija namerava ostati sedaj še 3—4 leta na otoku ter ga natančno preiskati, nakar se bo zopet vrnila v Rusijo.

Janko in Stanko. Prigode gospoda Kozamurnika. Skok, Cmok in Jokica. Prigode porednega Bobija. Sinko Debelinko. Princeska Zvezdanka.

Knjige se dobijo po Din 12.—, s poštino Din 13.50 v upravi »JUTRA« in »Večernika«, Maribor, Aleksandrova cesta 13. Za mal denar mnogo srečnih in veselih novic mladini

Miklavž

bo osrečili pridno dečo z velezbavnimi pripovedkami, ki so izšle v lepih knjižicah s številnimi slikami:

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodovinski roman iz starih Benetk 229

S temi besedami je Džennaro odšel in se vrnil naglo domov.

Pogledal se je v zrcalo in vzkliknil:

»O veliki mož! Kako malo tehtajo vsi ti ljudje v tvoji roki! Doži, kapitani, zarotniki, načelniki strank in voditelji band, poklonite se svojemu gospodu in častite v meni najmočnejšo in najveličastnejšo napravo omikanega sveta: policijo!«

To rekši, se je Džennaro zagrohotal, pomel si roke, in poklical. Komorni sluga je vstopil.

»Ali poznaš Olivolski otok?« je vprašal policijski načelnik.

Sluga se je nasmehnil.

»Ali veš, kdo zdaj prebiva tam?«

»Tisti gospod, ki je posetil vašo ekscelenco po raportu.«

»Aha! Torej si ga spoznal!«

Sluga se je zopet nasmehnil.

»Torej, skrij se drevi tam kje na vrtu in ostani na straži vso noč. Ne mešaj se v nobeno reč, kar koli se zgodi. Samo glej, da vidiš in slišiš vse; jutri zjutraj mi poročaj, kar boš videl in slišal. Deset srebrnjakov, ako opraviš dobro. Deset palic, ako

zalotijo tudi le konce tvojih uhljev.«

Sluga se je globoko naklonil ter izginil.

XXV.

Spopad (nadaljevanje).

Altieri je obstal v svojem kabinetu: strašni sklep v njegovem srcu se je boril s poslednjim obotavljanjem. Naposled se je odločil, poklical slugo in mu dejal kratko:

»Pošljite Kastručija k meni!«

Par minut kasneje je vstopil mož kakih tridesetih let, v obleki arkebuzirkega oficirja.

Vsa zunanost tega oficirja je razodevala ne navadno fizično moč, in njegov miroljubni, rožnati in brezbradi obraz, njegove naivne oči so še povečale ta vtis silne, robustne nature.

Altieri ga je pogledal z mračnim občudovanjem.

»Kastručio,« mu je dejal, »ali hočeš biti nocoj moj spremljevalec na neki nevarni poti?«

»Saj veste, da sem zmerom pripravljen, tvegati za vas življenje.«

»Dobro. Pridi torej ob desetih s svojima prijateljskoma Romanijem in Gibertom semkaj.«

»Bomo točno na mestu. Ali bo treba...?«

Kastručio je zamahnil z roko, kakor da bi sunil z bodalom.

»Da,« je rekel Altieri.

»Bravo! ... Koga? ...«

»Boš že videl.«

»Kje?«

»Tudi to boš videl.«

»Va bene. Torej, drevi ob desetih, tukaj, z dobrimi bodali.«

»Tako je!«

Oficir je odšel. Altieri se je nasmehnil. Prvič po dolgih letih je okusila ta od strasti izmučena duša nekoliko pokoja. Poset policijskega načelnika mu je zapustil prepričanje, da mu Džennaro ne nasprotuje. To je bilo važno, zelo važno. Dasi se mu je zdel uspeh zarote zagotovljen tudi v slučaju, da bi prišla na dan pred odločilno uro, vendar je bil tako odločen in premeten človek, kakor policijski načelnik, sposoben pokvariti vse. Zdaj pa se mu je zdel Džennarova nevarnost, če že ne naklonjenost gotova reč, dasi ni vedel, odkod izvira.

Altieri je torej triumfal: on postane dož!

In še več! ... Tudi Roland Kandiano bo izginil, in z njim vred ves mučni, moreči sen ... To je pomenilo nemoten mir in možnost, izvrševati brez skrbi velike načrte.

Rolandova smrt mu je obetala tudi skorajšnjo osvojitve Leonore. Da je Leonora posvečala živemu Kandianu neizprosno, neomajno zvestobo, je bilo razumljivo ... Toda ta zvestoba je trajala osem let. Ali bo ostala tudi spričo smrti?

(Nadaljevanje sledi).

Nepremočljive gozderje

dobite poceni v »Brzopodplat«, Tattenbachova ulica 14. 3091

Mlad pes, doberman,

rujave barve se je zatekel. Sliši na ime »Tunjuš«. Komu je o njem kaj znano, naj javi proti nagradi na upravo lista. 3085

Lepa soba v villi

pri parku se takoj odda solidnemu gospodu. Trubarjeva ul. 11 I. 3121

Oddam takoj stanovanje.

Delavska ulica 15. 3122

Prodajam nov, dvokolesni voziček

za prevoz. Vprašati Krempjeva ulica št. 12. 3126

Oddam prazno sobo.

Dušanova ulica 12, Magdalensko predmestje. 3125

Krasne pletene obleke

v veliki izbiri, po zelo nizki ceni prodaja: Pletarna M. Vezjak, Maribor. Vetrinjska ulica 17. 2319

Sobo s prostim vhodom

oddam. Betnavska cesta 39. 3083

Za Božič

nudim po izredno znižanih cenah:

Sukno za zimske plašče
gotove damske plašče
gotove moške suknje
moške obleke

raznovrstne puloverje, vestje,

moško perilo
samoveznice in
razno drugo modno blago.

FRANC MASTEK, MARIBOR

Glavni trg 16

3120

ZEISS
PUNKTAL

Diplomirani optik
z državnim izpitom

PETELN

MARIBOR, GOSPOSKA 5

Hočete da bode Vaše Miklavževo darilo res učinkovito???

Praktično darilo tvorijo le **oblačilni predmeti**, katere kupite zelo ugodno pri znani trdki

L. Ornik - Maribor
Koroška cesta 9

Nekaj primerov:

Namizne garniture, kavine ali druge okusno desin.
serviete
žepni robci
moške zimske majice, pletene
moški ali damski puloveri
moški ali damski telovniki
kravate
moške in damske nogavice
moški ali damski snežni čevlji „Wimpassing“
moške in damske galoše „Wimpassing“
moške in damske usnjene rokavice, fino podložene
KRZNO za obšivek plaščev
damski krzneni ovratniki (Collier)
moški krzneni ovratniki Seal, Oposum, Oposetitd.

Cene kljub plačilnim olajšavam zmerne
Kupujte že sedaj

3029

Brez posebnega obvestila.

Naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem, da je naš predobri in skrbni soprog, ozir. oče, tast,
brat, stric in svak, gospod

Franc Balon

posestnik in gostilničar na Pobrežju pri Mariboru

v nedeljo, 1. decembra 1929 ob 13. uri po kratki bolezni
izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega pokojnika se bo vršil v torek,
dne 3. decembra 1929 ob 15. uri iz hiše žalosti, Zerkovska
cesta 6, na mestno pokopališče v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala dne 4. decembra
1929 ob 7. uri v župni cerkvi sv. Magdalene v Mariboru.

Pobrežje pri Mariboru, dne 2. decembra 1929

Jožefa, roj. Juričan, soproga. Minka Lah, roj. Balon,
Pepca in Franci, otroci. Ing. Jožef Lah, zet ter vsi ostali
sorodniki. 3123

Brez posebnega obvestila.

Zatisnil je svoje trudne oči za večno ter izdihnil svojo blago
dušo moj predobri soprog, ozir. brat, stric in svak, gospod

Josip Lasbacher

šolski upravitelj v. p., častni član občin Ruše in Smolnik,
bivši dolgoletni župan v Rušah, imejitelj reda Sv. Save 5. kl.

po dolgoletnem mučeniškem prenašanju trpljenja, spreviden s sv.
zakramenti za umirajoče, dne 1. decembra 1929 ob 1/2 15. uri v
72. letu svoje dobe.

Zemeljske ostanke dragega, nepozabnega pokojnika prene-
semo po slovesnem blagoslovu v hiši žalosti Ruše št. 7 v sredo,
dne 4. decembra 1929 ob 1/2 15. uri na ruško pokopališče, ter jih
poločimo k svojima, umrlima hčerkama k večnemu pokoji.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v četrtek 5. decembra t. l.
ob 7. uri v župni cerkvi Matere Božje v Rušah.

RUSE, dne 2. decembra 1929.

Antonija Lasbacher, roj. Fujs, soproga.

3127